

عنوان مقاله:

اثر آللوپاتی گونه های مختلف گندم بر جوانه زنی و پارامترهای رشد علف هرز چاودار وحشی

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار کشاورزی و محیط زیست سالم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد نگهداری - مدرس مرکز آموزش جهاد کشاورزی فارس

روح اله حسینی منفرد - مدرس مرکز آموزش جهاد کشاورزی فارس

حمیدرضا میری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

مریم صفرپور شورباخلو - مرکز تحقیقات کشاورزی منابع طبیعی استان فارس

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه پتانسیل آللوپاتی بین ژنوتیپ های مختلف گندم آزمایشی با استفاده از 22 ژنوتیپ گندم در دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان اجرا شد. آزمایش با استفاده از 4 غلظت 25 و 50 و 100 درصد (عصاره آبی گیاهچه های 22 ژنوتیپ گندم بر علف هرز چاودار انجام شد. عصاره بخش های مختلف ریشه، ساقه و برگ به تفکیک مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد عصاره ریشه در مقایسه با برگ و ساقه بازدارندگی کمتری دارد. در کلیه ارقام با افزایش غلظت عصاره، درصد جوانه زنی، طول ریشه، طول ساقه، وزن تر ریشه و وزن تر ساقه کاهش یافت. بطوریکه در غلظت 122 درصد در هیچ کدام از ارقام جوانه زنی مشاهده نشد. بیشترین میزان بازدارندگی بین ارقام مختلف رقم سبلان و مغان 1 و 2 و کمترین بازدارندگی در رقم کویر مشاهده شد. در رابطه با عصاره برگ 52 درصد ژنوتیپ ها رشد ساقه چه رابین 22 تا 52 درصد و 52 درصد ژنوتیپ ها رشد ریشه چه را بین 22 تا 52 درصد کاهش دادند. لذا به نظر می رسد در مناطقی که مشکل عمده مزارع گندم علف های هرز چاودار وحشی می باشند رقم سبلان و مغان را می توان در جهت کنترل این علف هرز توصیه کرد

کلمات کلیدی:

عصاره آبی، آللوپاتی، جوانه زنی، ژنوتیپ های گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/190604>

